

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ÆRESOPREJSNING, EN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

En Æres- oprejsning

En spændende Roman om
Kampen for Lykken.

Fortalt af

Nordisk Films Co.

A/S „FOTORAMA“

*ejer Filmen, saavel som dens Plak-
kat- og Programtekst o a. lign.
Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive ned-
lagt Forbud og Erstatningskrav
gjort gældende mod Vedkommende*

I Hovedrollen:

Valdemar Psilander

PERSONERNE:

Jens Holck, Professor, Dr. med.

Herr Vald. Psilander

Ernst Vang, Ingeniør . . . Herr Anton de Verdier

Else Vang, hans Søster . . . Frk. Ella Hansen

Gerh. Falk, Premierløjtnant . Herr Robert Schmidt

Marie Bruun, Elses Veninde . . Fru Else Mantzius

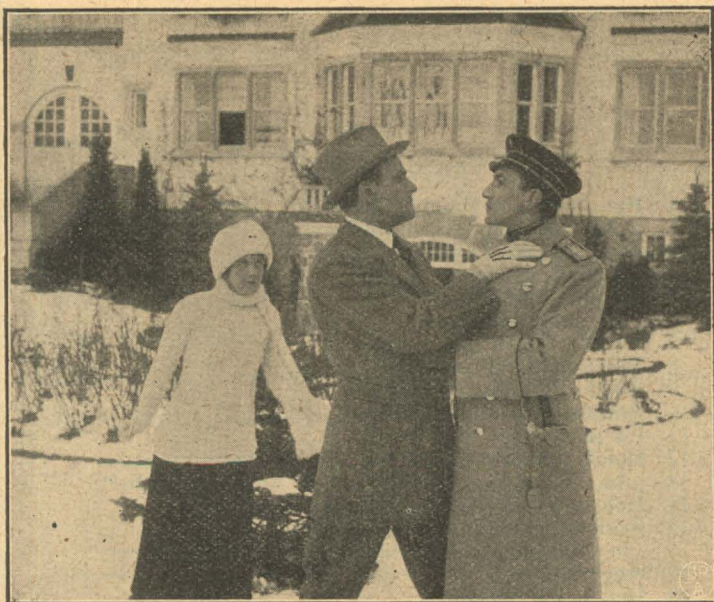
Al Ros og al Anbefaling for denne Film er unødvendig! Thi enhver, der har set den, vil være ivrig efter at give sin Begejstring over den Udtryk i Vennernes Kreds!! Og bedre Reklame kan ikke gøres; Filmen vil gaa sin Sejrsgang over Landet, og Tilfredsheden med den vil forme sig som en mægtig Hyldest, til den, der ved Kunst og fornemt Spil skaber

Sukcessen:

VALDEMAR PSILANDER.

AFDELINGERNE:

- 1 Paa Professor Holcks Klinik.
- 2 Holck føler sig overanstrengt.
- 3 Afskeden med Underlægerne.
- 4 Et tilfældigt Møde.
- 5 Vennen Ernst Vang.
- 6 „Tag med mig hjem!“
- 7 I Vangs Hjem paa Landet.
- 8 Den smukke Frøken Else.
- 9 Endnu en Gæst paa Besøg.
- 10 Premierløjtnant Falk.
- 11 En pinlig Situation.
- 12 Holck trækker sig tilbage til sine Værelser.
- 13 „Aa, vi har engang haft et lille Mellemværende!“
- 14 Holcks Fremstilling af Sagen.
- 15 Forlovelsesfesten i Holcks Hjem.
- 16 „Jeg kan ikke ønske dig til Lykke, kære Søster.“
- 17 Aagerkarlen.
- 18 Den falske Veksel.
- 19 Betalt paa Vilkaar.
- 20 Forlovelsen hævet.
- 21 „Hans Kærlighed var falsk som denne Veksel!“
- 22 Den næste Dag.
- 23 Premierløjtnanten fornærmer paa det groveste Frk. Else.
- 24 Holck lægger sig imellem.
- 25 Udfordret til Duel.
- 26 En Kujon??
- 27 Mistet Elses Venskab og Agtelse!
- 28 Afrejsen næste Dag.
- 29 „Skal jeg ikke bede min Søster om at komme herved?“
- 30 „Sig, at jeg er upasselig.“
- 31 Holck har atter overtaget sin Praksis.
- 32 Else Vang længes efter Holck.
- 33 Et Besøg hos Veninden, Marie Bruun.
- 34 Foran Vaabensamlingen.
- 35 „Revolveren er ladt.“
- 36 Vaadeskudet.
- 37 Bragt til Professor Holcks Klinik.
- 38 Overlægen tør ikke selv paatage sig Operationen.
- 39 Holck tilkaldes.
- 40 Et Møde under pinlige Omstændigheder.
- 41 Eksplosionen i Laboratoriet.
- 42 „Hele Hospitalet brænder.“
- 43 „Gør, hvad De finder bedst. Jeg bliver her.“
- 44 Operationen vel overstaet.
- 45 Omspændt af Flamme.
- 46 Brandmændene redder baade Else og Holck.
- 47 Stærkt forbrændt.
- 48 Rekonvalescent.
- 49 Minder . . .
- 50 Æresoprejsningen!!

Den unge Professor, Dr. med. Holck føler efter en anstrængende Periode, at han trænger til nogen Tids Ferie og modtager derfor med Glæde en Indbydelse til for nogle Uger at slaa sig ned hos sin Ven, Ingeniør Vang, der sammen med sin Søster Else Vang bebor et lille Herresæde nogle Mil udenfor Hovedstaden.

Første Dag, han tilbringer i Vennens Hjem, bliver han forestillet for Premierløjtnant Gerhard Falk, der er en daglig Gæst i Ingeniør Vangs Hjem — vistnok i det Haab at vinde Søsterens Gunst. Professor Holck bliver ubehageligt berørt ved at træffe denne Mand, med hvem han en Gang tidligere har haft et alvorligt Sammenstød. Premierløjtnant Falk stod da netop i Begreb med at forlove sig med hans Søster. Til alt Held erfarede Professor Holck, før det endnu var for

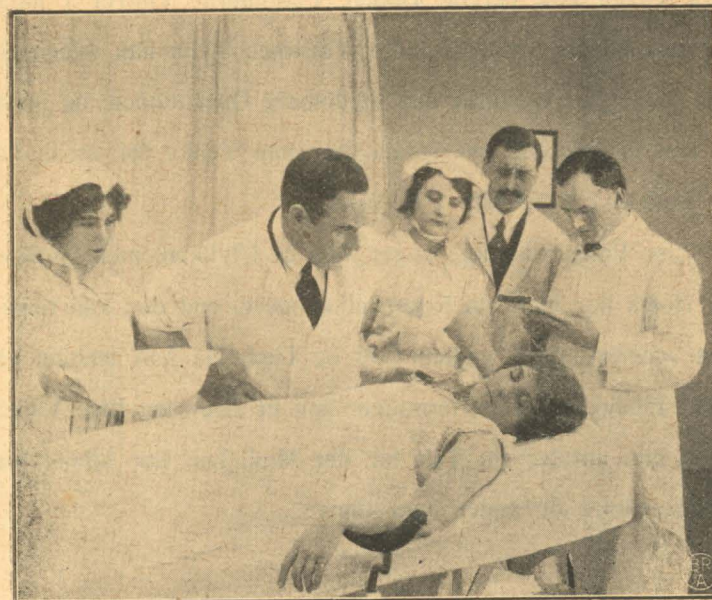

sent, at Premierløjtnanten havde begaaet Vekselfalsk. Han indfrie den falske Veksel paa den Betingelse, at Bedrageren hævede sin Forlovelse med Søsteren.

Næste Dag træffer Professor Holck ham i Færd med at bestorme Frk. Else Vang med sine Kærlighedsforsikringer. Den unge Pige vægger sig efter bedste Evne mod hans paa-trængende Kurmageri, men han synes ikke at tage Hensyn til hendes Protester. Da kommer Professor Holck hende nventet til Undsætning. Premierløjtnant Falk bliver rasende over denne Indblanding og udfordrer Professoren, men denne erklærer, at han ønsker ikke at duellere — af Grunde Premierløjtnant Falk nok selv kender bedst. Beskæmmet forlader Premierløjtnant Falk Skuepladsen for dette Optrin. Men Else Vang, der jo ikke kender den virkelige Grund til, at Holck vægrer sig ved at duellere, tror, at hans Vægning skyldes Fejghed, og hun siger ham rent ud, at hvis han nægter at forsvare hendes Ære, regner hun ham for en Kujon.

Professor Holck ved intet andet Svar herpaa end at forlade Vennens Hus, og allerede næste Dag er han atter hjemme i sine egne Stuer og har genoptaget sin daglige Dont. Altfor snart skal Skæbnen give ham Lejlighed til at bevise Else Vang, at han ikke er nogen Kujon.

Else Vang, der end ikke har faaet taget Afsked med Professor Holck, inden han rejste, fortryder ret snart sin Adfærd overfor ham, og i det lønlige Haab at træffe ham paany, beslutter hun at aflægge nogle Dages Visit hos en Veninde inde i Hovedstaden.

Under Besøget hos Veninden indtræffer en Dag en frygtelig Begivenhed. Ved uforsigtig Behandling af en ladt Revolver saares den unge Pige meget alvorligt. I største Skyndsomhed bringes hun til Hospitalet, hvor Professor Holck erklærer en øjeblikkelig Operation for nødvendig. Uden at spilde Tid gaar han straks i Gang med den vanskelige Opgave, men netop som han har udført det første Snit, lyder Raabet:

»Hospitalet brænder!«

Der udbryder almindelig Panik. Alle styrter mod Udgangene. Selv Lægerne, der er forsamlede i Anledning af Operationen, faar travlt med at bjerge deres eget Liv. Den eneste, der bliver paa sin Post, er Professor Holck. Han ved, at Situationen for Elses Vedkommende, er saa farlig, at Sekun-

ders Tøven kan betyde Døden. Flammerne knitrer i hans Nærhed, Røgen trænger ind i Værelset, hvor han arbejder. Men uanfægtet fuldfører han koldblodig Operationen, og først da den er lykkelig overstaaet, har han Tanke for at skaffe sin Patient og sig selv i Sikkerhed.

Else Vang faar ikke noget Mén af Ulykken, men Professor Holck har budt sin Konstitution mere, end den kan taale. Han svæver længe mellem Liv og Død. Da han endelig er vendt tilbage til Livet, modtager han et Brev fra Else Vang, hvori hun udtaler sin Tak for det Mod, han har udvist for hendes Skyld og beder ham tilgive . . . .

Nyt Program fra Lørdag den 10. Februar.

En Æresoprejsning

En spændende Roman om Kampen for Lykken.

Fortalt af Nordisk Films Compagni.

I Hovedrollen Valdemar Psilander.

Afdelingerne.

1 Paa Professor Holcks Klinik	26 En Kujon?
2 Holck føler sig overanstrengt	27 Mistet Elses Venskab og Agtelse
3 Afskeden med Underlægerne	28 Afrejsen næste Dag
4 Et tilfældigt Møde	29 „Skal jeg ikke bede min Søster om at komme herved?
5 Vennen Ernst Vang	30 „Sig, at jeg er upasselig“
6 „Tag med mig hjem!“	31 Holck har atter overtaget sin Praksis
7 I Vangs Hjem paa Landet	32 Else Vang længes efter Holck
8 Een smukke Frøken Else	33 Et Besøg hos Veningen, Marie Bruun
9 Pndnu en Gæst paa Besøg	34 Foran Vaabensamlingen
10 Premierløjtnant Falk	35 „Revolveren er ladt“
11 En pinlig Situation	36 Vaadeskudet
12 Holck trækker sig tilbage til sine Værelser	37 Bragt til Professor Holcks Klinik
13 „Aa, vi har engang haft et lille Mellemværende!“	38 Overlægen tør ikke selv paatage sig Operationen
14 Holcks Fremstilling af Sagen	39 Holck tilkaldes
15 Forlovelsesfesten i Holcks Hjem	40 Et Møde under pinlige Omstændigheder
16 „Jeg kan ikke ønske dig til Lykke, kære Søster“	41 Eksplosionen i Laboratoriet
17 Aagerkarlen	42 „Hel eHospitalet brænder
18 Den falske Veksel	43 „Gør, hvad De finder bedst. Jeg bliver her“
19 Betalt paa Vilkaar	44 Operationen vel overstaaet
20 Forlovelsen hævet	45 Omspændt af Flammer
21 „Hans Kærlighed var falsk som denne Veksel!“	46 Brandmændene redder baade Else og Holck
22 Den næste Dag	47 Stærkt forbrændt
23 Premierløjtnanten fornærmer paa det groveste Frk. Else	48 Rekonvalescent
24 Holck lægger sig imellem	49 Minder . . .
25 Udfordret til Duel	50 Æresoprejsningen!

Rubriken: „Vore Damer“.

Et fornøjeligt amerikansk Lystspil i 1 Akt.

Hovedrollen udføres af Amerikas Yndling: Komikeren Jerry.

Samantha redigerer den Rubrik i Avisen, som hedder „Vore Damer. Heri giver hun alle bekymrede Kvindesjæle de herligste Raad for alt mellem Himmel og Jord, og det er paa Redaktionskontorerne en offentlig Hemmelighed, at det i Virkeligheden er denne Rubrik, der holder Bladet oppe og forøger Abonnenternes snart talløse Skare.

Samantha er af Udseende rædselsfuld, men alligevel indtræffer det, som alle vilde have forsvoret: en skønne Dag kan hun meddele den bestyrkede Redaktør, at hun forlader Bladet, da hun har faaet et Ægteskabstilbud, som hun ikke hverken kan eller vil lade gaa fra sig.

Almindelig Forvirring og ubeskrivelig Fortvivlelse over hele Linien — men Samantha gaar!

Redaktøren ved ikke sine levende Raad; hvem skal nu redigere Rubriken „Vore Damer“? Da faar han en glimrende Ide. I Rodney har han jo en fortræffelig Medarbejder, som nok med lidt god Vilje kan fortsætte Samanths Arbejde. Men det skal være en gevaldig Hemmelighed; ingen paa Jorden maa faa at vide, hvem der nu er den forgudede Samantha.

Udnævnelser fejres med Sold i lange Baner, og i en Tilstand, der ikke huer den gode Fru Rodney, vender den falske Samantha hjem. Næste Dag arbejder han løs paa Besvarelserne af alle Abonnenternes Klageraab, og imellem disse er et Brev fra hans egen Kone. Hun søger Raad mod en grum og grusom Ægtemand, og Rodney er ikke sen til at vejlede hende. Ork — hun skal være saa eminent god ved Manden, bedre jo mere tosset han skaber sig.

Det er en herlig Komædie for Rodney, men en Dag gaar det alligevel galt. Hans Kone opdager Sagerne rette Sammenhæng, og nu spiller hun ham et ordeutligt Puds! Gennem deres navnitte Brevveksling faar hun ham til at tro, at hun har Stævnenøde med en anden i hans Fraværelse, og derfor skynder Rodney sig paa det rette Tidspunkt hjem for, forklædt som Samantha, at straffe den nedrige Skurk, med hvem hans Kone deler Glæder og Sorger.

Fruen selv forklæder sig som en Herre, og nu udspilles den herligste Komædie, man kan tænke sig, indtil det hele — naturligvis — ender med Tilgivelse og Løfte om Bod og Bedring.

Men Tjenestepigen ler over hele Ansigtet (et smukt Ansigt i Parantes bemærket!), thi hun har reddet sig Drikkepenge af baade Herren og Fruen for at holde Mund, medens Komædien udspilles!

Søndag Kl. 4, 5, 7, 8, 9 og 10.

Søgnedage Kl. 8 og 9.

Vamdrup Biograf-Teater

1918 2
1919 2

Forestilling Torsdag, Fredag og Lørdag Kl. 8¹/₂.
Søndag Kl. 7 og 8¹/₂.

Ved Forsmøllen i Sverrig.

Et smukt lille Stykke Natur fra Sverrig. - Optaget af Nordisk Films Co.

De mange Floder og Elve i Sverrig løber gennem saa maleriske Egne og Partier, at de fortjener at kendes ogsaa af dem, der ikke faar dem at se ved Selvsyn. Og dertil er Filmen jd mere fortrinlig end noget andet.

Enhver Tilskuere vil se dette Billede med Glæde og Udbytte.

En Æresoprejsning

En spændende Roman om Kampen for Lykkøn.

I Hovedrollen **Valdemar Psilander.**

Fortalt af Nordisk Films Compagni.

PERSONERNE

Jens Holck, Professor, Dr. med.	Hr. Valdemar Psilander
Ernst Vang, Ingeniør	Hr. Anton de Verdier
Else Vang, hans Søster	Frk. Ella Hansen
Gerhard Falk, Premierløjtnant	Hr. Robert Schmidt
Marie Bruun, Elses Veninde	Fru Else Mantzius

Al Ros og al Anbefaling for denne Film er unødvendig! Thi enhver der har set den, vil være ivrig efter at give sin Begejstring over den Udtryk i Vennernes Kreds. Og bedre Reklame kan ikke gøres; Filmen vil gaa sin Sejrgang over Landet, og Tilfredsheden med den vil forme sig som en mægtig Hyldest til den, der ved Kunst og fornemt Spil skaber Successen: Valdemar Psilander.

Afdelingerne.

1 Paa Professor Holcks Klinik	26 En Kujon?
2 Holck føler sig overanstrengt	27 Mistet Elses Venskab og Agtelse
3 Afskeden med Underlægerne	28 Afrejsen næste ag
4 Et tilfældigt Møde	29 „Skal jeg ikke bede min Søster om at komme herved?
5 Vennen Ernst Vang	30 „Sig, at jeg er upasselig“
6 „Tag mig med hjem“	31 Holck har atter overtaget sin Praksis
7 I Vangs Hjem paa Landet	32 Else Vang læses efter Holck
8 Den smukke Frøken Else	33 Et Besøg hos Veninden, Marie Bruun
9 Endnu en Gæst paa Besøg	34 Foran Vaabensamlingen
10 Premierløjtnant Falk	35 „Revolveren er ladt“
11 En pinlig Situation	36 Vaadeskudet
12 Holck trækker sig tilbage til sine Værelser	37 Bragt til Professor Holcks Klinik
13 „Aa, vi har ongang haft et lille Mellemværende“	38 Overlægen tør ikke selv paatage sig Operationen
14 Holcks Fremstilling af Sagen	39 Holck tilkaldes
15 Forlovelsesfesten i Holcks Hjem	40 Et Møde underpinlige Omstændigheder
16 „Jeg kan ikke ønske dig til Lykke, kære Søster“	41 Eksplosionen i Laboratoriet
17 Agerkarlen	42 „Hele Hospitalet brænder
18 Den falske Vexel	43 „Gør, hvad De finder bedst. Jeg bliver her“
19 Betalt paa Vilkaar	44 Operationen vel overstaet
20 Forlovelsen hævet	45 Omspændt af Flamme
21 „Hans Kærlighed var falsk som denne Vexel“	46 Brandmændene redder baade Else og Holck
22 Næste Dag	47 Stærkt forbrændt
23 Premierløjtnanten fornærmer paa groveste Frk. Else	48 Rekonvalescent
24 Holck lægger sig imellem	49 Minder . . . . .
25 Udfordret til Duell	50 Æresoprejsningen!!

En virkelig Helt.

Dansk Lystspil.

E n Æ r e s o p r e j s n i n g .

Personerne:

Jens Holck, Professor, Dr. med.....	Herr Vald. Psilander
Ernst Vang, Ingeniør.....	Herr Anton de Verdier
Else Vang, hans Søster.....	Frk. Ella Hansen
Gerh. Falk, Premierløjtnant.....	Herr Robert Schmidt
Marie Bruun, Elses Veninde.....	Fru. Else Mantzius.

Den unge Dr. med. Professor Holck føler efter en anstrengende Periode, at han trænger til nogen Tids Ferie og modtager derfor med Glæde en Indbydelse til for nogle Uger at slaa sig ned hos sin Ven, Ingeniør Vang, der sammen med sin Søster Else Vang bebøer et lille Herresæde nogle Mil udenfor Hovedstaden.

Første Dag han tilbringer i Vennens Hjem bliver han forestillet for Premierløjtnant Gerhard Falk, der er en daglig Gæst i Ingeniør Vangs Hjem - vistnok i det Haab at vinde Søsterens Gunst. Professor Holck bliver ubehagelig berørt ved at træffe denne Mand, med hvem han en Gang tidligere har haft et alvorligt Sammenstød. Premierløjtnant Falk stod da netop i Begreb med at forlove sig med hans Søster. Til alt Held erfarede Professor Holck, før det endnu var for sent, at Premierløjtnanten havde begaaet Vekselfalsk. Han indfrieede den falske Veksel paa den Betingelse, at Bedrageren hævede sin Forlovelse med Søsteren.

Næste Dag træffer Professor Holck ham ifærd med at bestorme Frk. Else Vang med sine Kærlighedsforsikringer. Den unge Pige værger sig efter bedste Evne mod hans paatrængende Kurmageri, men han synes ikke at tage Hensyn til hendes Protester. Da kommer Professor Holck hende uventet til Undsætning. Premierløjtnant Falk bliver rasende over denne Indblanding og udfordrer Professoren, men denne erklærer, at han ønsker ikke at duellere - af Grunde Premierløjtnant Falk nok selv kender bedst. Beskømtet forlader Premierløjtnant Falk Skuepladsen for dette Optrin. Men Else Vang, der jo ikke kender den virkelige Grund til, at Holck vægrer sig ved at

duellere, tror, at hans Vægring skyldes Fejghed, og hun siger ham rent ud, at hvis han nægter at forsvare hendes Ære, regner hun ham for en Kujon.

Professor Holck ved intet andet Svar herpaa end at forlade Vennens Hus, og allerede næste Dag er han atter hjemme i sine egne Stuer og har genoptaget sin daglige Dont. Altfor snart skal Skabnen give ham Lejlighed til at bevise Else Vang, at han ikke er nogen Kujon.

Else Vang, der end ikke har faaet taget Afsked med Professor Holck, inden han rejste, fortryder ret snart sin Adfærd overfor ham, og i det lønlige Haab at træffe ham paany, beslutter hun at aflægge nogle Dages Visit hos en Veninde inde i Hovedstaden.

Under Besøget hos Veninden indtræffer en Dag en frygtelig Begivenhed. Ved uforsigtig Behandling af en ladt Revolver saares den unge Pige meget alvorligt. I største Skyndsomhed bringes hun til Hospitalet, hvor Professor Holck erklærer en øjeblikkelig Operation for nødvendig. Uden at spille Tid gaar han straks i Gang med den vanskelige Opgave, men netop som han har udført det første Snit, lyder Raabet:

-Hospitalet brænder!

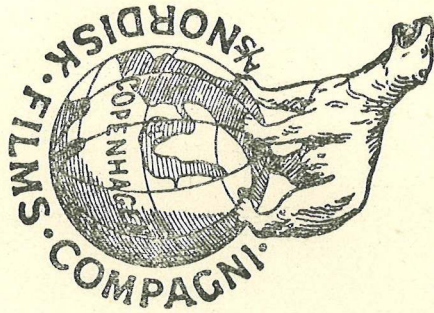
Der udbryder almindelig Panik. Alle styrter mod Udgangene. Selv Lagorne, der er forsamlede i Anledning af Operationen, faar travlt med at bjerge deres eget Liv. Den eneste, der bliver paa sin Post, er Professor Holck. Han ved, at Situationen for Elses Vedkommende, er saa farlig, at Sekunders Tøven kan betyde Døden. Flammerne knitrer i hans Nærhed, Røgen trænger ind i Værelset, hvor han arbejder. Men uanfægtet fuldfører han koldblodig Operationen og først da den er lykkelig overstaaet, har han Tanke for at skaffe sin Patient og sig selv i Sikkerhed.

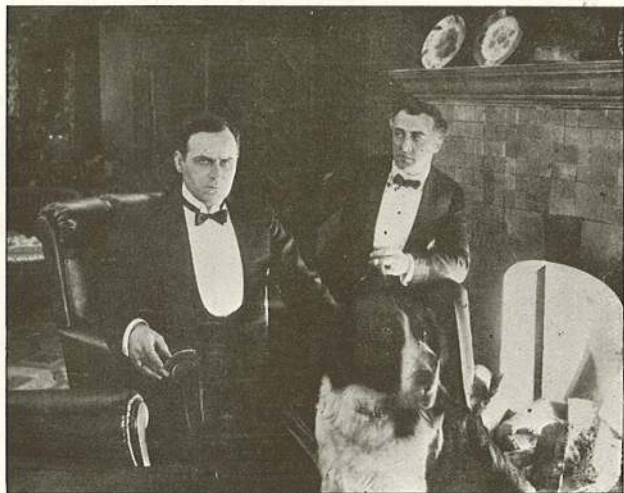
Else Vang faar ikke noget Mén af Ulykken, men Professor Holck har budt sin Konstitution mere, end den kunde taale. Han svæver

længe mellem Liv og Død. Da han endelig er vendt tilbage til Livet, modtager han et Brev fra Else Vang, hvori hun udtaler sin Tak for det Mod, han har udvist for hendes Skyld, og beder ham tilgive.....

MISUNDERSTOOD

— *Nordisk Three-Part Drama* —
Featuring *VALDEMAR PSILANDER*.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,
Nordisk Films Co., Ltd.,
166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—
Gerrard 6172

Telegrams—
Norfilcom, Ox London

“Misunderstood”

NORDISK THREE PART DRAMA.
FEATURING VALDEMAR PSILANDER.

WHEN he is invited to go down to his friend Vincent's country home for a time, Dr. Taylor, the head surgeon at the city hospital, gladly consents. But he never expected to meet his old enemy, Lieutenant Melville. He retires to his room, explaining to his host his reason for refusing to have anything to do with the officer. It appears that some years before Melville had been engaged to Dr. Taylor's sister, and on the eve of the betrothal party the doctor had discovered that Melville had forged his name to a bill.

Promising to do his best to end the friendship between Melville and his sister, Vincent leaves Taylor for the night. But the next day, whilst strolling in the grounds, Melville is seen by Taylor to forcibly kiss Elsie Vincent. He interferes and is challenged to a duel, which he refuses to fight.

Then, knowing that he has offended Elsie, who thinks him a coward, by his refusal, he returns to town. Even when he leaves Elsie refuses to see him, pleading indisposition.

Back in town, Taylor resumes his work again with energy, in the hope of forgetting his new-found love, which he knows can never bring him happiness. He does not know that Elsie has come up to town in the hope of meeting him.

But one day she meets with an accident while examining a revolver in the house of the friend with whom she is staying.

Off to the hospital she is rushed with all possible speed, and the surgeon in charge at the time, fearing to perform the necessary operation himself, telephones for his chief. Taylor's consternation on seeing the object of his love lying unconscious when he arrives can be imagined.

An immediate operation is decided on, and just as it has commenced there is an explosion in the laboratory which sets fire to the hospital. Telling his colleagues to escape while yet there is time, Taylor decides to remain and save Elsie's life, even if he loses his own as a result. Then, when the operation is finished and his strength is about spent, firemen appear at the window and both doctor and patient are rescued.

And a fortnight later, as he is recovering, Elsie herself comes to thank Taylor for his bravery, and then it is that their mutual love is confessed and misunderstanding is removed for ever.

Code : Misunderstood. Posters : 6 and 12 Sheet.

Mark Römers grosse Stunde.

Drama in drei Akten.

Personen:

Professor Dr. Mark Römer.....	Valdemar Psilander
Freiherr von Brinken.....	Anton Verdier
Renate, seine Schwester.....	Ella Hansen
Leutnant Gerhard Falk.....	Robert Schmidt
Maria von Westernhagen.....	Else Mantzius.

Professor Dr. Mark Römer, der Leiter des Krankenhauses, verabschiedet sich von seinen Aerzten und trifft die letzten Anordnungen, um eine Erholungsreise anzutreten. Ueber das Ziel ist er sich noch nicht im Klaren, da begegnet er auf seinem Heimwege seinem Freund, dem Freiherrn von Brinken, der ihn angelegentlichst auf sein Rittergut einlädt, das er ihm mitten im Winterschnee und in der wundervollen Januarsonne sehr lockend schildert. Mark Römer lässt sich endlich überreden, und Freiherr von Brinken unterrichtet seine Schwester sofort telefonisch von der Ankunft des Gastes.

An einem scharfen Frosttage langt Professor Römer auf der kleinen Bahnstation an, von der aus er das Rittergut seines Freundes in einer mehrstündigen Schlittenfahrt erreichen kann. Ein prachtvolles Gepsann erwartet ihn am Bahnhof, und mit hellem Geläut und wehender Spitzendecke bahnt sich der Schlitten seinen Weg durch den Wald und die überschneite Landstrasse. Im Herrenhause lernt Professor Römer Renate von Brinken kennen, die vom ersten Augenblick an einen tiefen Eindruck auf ihn macht. Der Teetisch vereinigt drei fröhliche, ungebunden mit einander plaudernde Menschen. Da meldet der Diener einen neuen Besuch, den Leutnant Gerhard Falk. Als dieser jedoch den Saal betritt, verfinstert sich plötzlich Professor Römers heiteres Gesicht. "Wir sind alte Bekannte", wehrt er die Vorstellung mit kühler, fast unhöflicher Verbeugung ab und verlässt, ohne noch einmal am Tisch Platz zu nehmen, das Zimmer. Freiherr von Brinken, der diese Verletzung der guten Form bei einem so höflichen Menschen, wie sein Freund, nicht begreift, erkundigt sich bei dem Offizier nach dem Grund des seltsamen Auftritts. Falk gibt halb verlegen, halb ärgerlich eine ausweichende Er-

klärung. Nachdem der Offizier die Geschwister wieder verlassen hat, sucht Brinken seinen Freund in dessen Zimmer auf. Er findet ihn, umgeben von seinen beiden prachtvollen Neufundländern, in einer grüblerischen Stimmung. Dennoch begrüsst Mark Römer seinen Freund mit einem Lächeln, das Brinken belehrt, wie schwer die Einsamkeit auf Römer gelastet hat. Er setzt sich zu ihm an den Kamin, der eine sanfte Glut ausstrahlt, und lauscht den Worten, die Römer wie aus grosser Tiefe schöpft, und die einen beunruhigenden Schatten auch auf die Gegenwart (~~ausstrahlt~~) werfen. "Höre mich an", beginnt der Arzt, "und Du wirst mir zugeben, dass mir die Gegenwart dieses Herrn auf jeden Fall unsagbar peinlich sein muss. Ich lernte Gerhard Falk vor drei Jahren durch meine Schwester kennen, um deren Hand er sich bewarb. Obschon ich meiner Schwester und meinen Eltern gegenüber kein Hehl von den Empfindungen machte, die durchaus keine freundschaftlichen für den jungen Offizier waren, könnte ich nicht verhindern, dass Monika den Leutnant lieben lernte und die Einwilligung meines Vaters zu ihrem Herzensbunde schliesslich errang. Kein Fest ist mir jemals so unangenehm gewesen wie das Verlobungsfest meiner Schwester. Die bleierne Atmosphäre eines kommenden peinlichen Ereignisses lastete auf mir, und ich war unter all den Fröhlichen der einzig Bedrückte. Meine düstere Ahnung betrog mich nicht, während die jungen Paare sich dem Tanze hingaben, wurde ich hinausgerufen. In meinem Arbeitszimmer fand ich einen Geldverleiher, der mir einen verfallenen Wechsel mit meiner Unterschrift als Bürge zur Bezahlung präsentierte. Es war ein auf meinen Schwager ausgestelltes Akzept. Er hatte meinen Namenszug ungeschickt genug gefälscht, in der Hoffnung, dass ich, als sein künftiger naher Verwandter, die trübe Angelegenheit vertuschen und den Wechsel diskret einlösen würde. Ich habe den Wechsel eingelöst, aber vorher habe ich Gerhard Falk gezwungen, seine Beziehungen zu meiner Schwester abubrechen. Erst als er das Haus meiner Eltern verlassen hatte, habe ich Monika über den Vorfall aufgeklärt, und so bitter sie auch unter dieser ersten schweren Enttäuschung gelitten hat, sie gab mir recht. Du kannst Dir denken, lieber Freund, was es für mich be-

deutet, diesen Mann in Deinem Hause wiederzufinden!"

Professor Römer schweigt, und beide Männer starren ein paar Minuten stumm in die schwelende Glut des Kamins. Endlich erhebt sich Freiherr von Brinken, der einen Entschluss gefasst hat. Er will alles tun, was in seiner Macht steht, um den freundschaftlichen Verkehr Renates mit dem Leutnant zu verhindern. Allein in der Frühe des nächsten Morgens erscheint der Offizier wieder, diesmal mit der dringlichen Bitte, das gnädige Fräulein allein sprechen zu dürfen. Renate willigt ein und begleitet Gerhard Falk in den verschneiten Garten hinaus. Hier bringt der Leutnant mit leidenschaftlichen Worten seine Werbung vor, wird jedoch von Renate, in deren Herzen die Neigung zu Mark Römer aufgekeimt abgewiesen. Allein anstatt sich damit zufrieden zu geben, versucht er, sich das begehrte Jawort zu erzwingen. Er umarmt das junge Mädchen mit wilder Glut, obsehon Renate verzweifelt mit ihm kämpft. In diesem Augenblick betritt Mark Römer den Garten. Er hört Renates Hilfrufe und steht im nächsten Augenblick neben ihr, Falk mit Riesenkräften packend, um ihn in den Schnee hineinzuschleudern. Falk, bebend vor Wut, fordert seinen Beleidiger zum Zweikampf heraus, stösst aber bei seinem ^{Gegner} auf eine kühle Ablehnung. Renate, welche nicht ahnt, dass der Professor den Offizier nicht für satisfaktionsfähig hält, sondern eine Feigheit bei ihm voraussetzt, wendet sich mit der emporten Frage an ihn: "Mehr ist Ihnen Ihre Ehre nicht wert, Herr Professor?" Mark Römer zu stolz, sich zu verteidigen, ^u ~~zφ~~ vornehm, um den Offizier vor dem jungen Mädchen zu beschuldigen, nimmt den Vorwurf stumm hin und entschliesst sich, als Renate ihn vor diesem Vorfall an mit auffallender Kälte behandelt, zur Abreise. Er sieht Renate, die sich weigert, ihm Lebewohl zu sagen, nicht mehr. Schweren Herzens kehrt er in sein einsames Heim zurück. Renate ist jedoch nicht ganz so gleichgültig geblieben, wie sie vorgegeben hat. Wenige Tage später besucht sie eine Freundin in der Stadt ~~in der Stadt~~ in der Hoffnung, Professor Römer vielleicht zu treffen. Ihr Wunsch geht schneller und trauriger in Erfüllung, als sie geahnt hat. Im Hause ihrer Freundin zieht sie sich durch

eigene Unvorsichtigkeit beim Betrachten einer Sammlung wertvoller Pistolen eine Schussverletzung zu und wird schwer verwundet in das Krankenhaus getragen, das unter der Leitung Professor Römers steht. Da der Assistenzarzt nicht wagt, die Verantwortung für den schwierigen Eingriff zu übernehmen, ruft er den Chefarzt herbei. Professor Römer erkennt in der Bewusstlosen zu seiner tiefen Erschütterung Renate von Brinken und rafft seine ganze Geistesgegenwart und kühle Ueberlegenheit zusammen, um das ihm teure Leben zu retten. Noch während des Eingriffs findet eine Explosionskatastrophe im Laboratorium statt. Mit unheimlicher Eile zerstören die Flammen den Raum und fressen sich im nebenliegenden Zimmer weiter. Qualm und Rauch erfüllen das Treppenhaus, und der Alarm wird bis in den Operationssaal getragen. Professor Römer, schnell entschlossen, erteilt die nötigen Befehle, verlangt aber von seinen Assistenten, ^{dass sie} auf ihrem Platz bis zur Beendigung des Eingriffs zu verharren. Inzwischen greift der Brand immer weiter um sich. Es besteht die Gefahr, dass vom Operationssaal aus der Weg nach draussen verlegt wird. Professor Römer verhindert die Flucht seines Pflegepersonals jetzt nicht mehr, allein er selbst bleibt auf seinem Posten, schliesst die Operation glücklich ab und ruft Renate dann ins Leben zurück. Der Augenblick, da ihr Blick sich vertrauend in den seinen senkt, belohnt ihn für seine Treue und seine Tapferkeit.

Draussen hat unterdessen die Feuerwehr ihr schweres Werk aufgenommen. Allein es bleibt nicht mehr viel zu retten übrig. Das erste Stockwerk ist bereits abgebrannt, die Kranken hinausgetragen worden, und nur noch das Leben des Professors und seiner Patientin schwebt in Gefahr. Zuerst wird Renate gerettet. Allein als die Feuerwehrleute das zweite Mal die hohe Leiter zum Operationssaal hinaufsteigen, schlagen ihnen bereits die Flammen entgegen. Besinnungslos und mit Brandwunden bedeckt, wird der heldenhafte Arzt aus den Gluten getragen. Lange Zeit ist Mark Römer danach an sein Schmerzenslager gebunden. Als er wieder aufstehen und sich ohne seine Verbände bewegen darf, sucht ihn Renate als erste auf. Der Mut des Professors hat

sie belehrt, dass es unvorsichtig und herzlos ist, nach dem Schein zu urteilen. Tief beschämt gesteht sie ihm, wie sehr sie ihn verkannt, aber Mark Römer zürnt nicht einen Augenblick. Lächelnd schliesst er das Mädchen in die Arme, das er mit Todesverachtung sich und dem Leben zurückgewonnen hat.
